

2004

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/5851
van het repertorium

Nr. 1275 P 2001
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te
handelaar,
wonende te

op

beklaagde

2.
geboren te
boekhouder,
wonende te

op

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
op 12.10.2005 en door Mr.
op 2.11.2005, beiden loco Mr.
, allen advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te : tussen 1 maart 1992 en 5 april 1992,

De eerste en de tweede:

A/

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42),

in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van

: van 11 oktober 1989 en 22 juli 1997.

als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven:

op het onroerende goed gelegen te

gekadaastreerd als
met een oppervlakte van 38 are en 45 ca
eigendom van

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

De eerste en de tweede:

van 22 juli tot 25 januari 2000 te hebben instandgehouden, een verkoopcentrum met een bouwoppervlakte van 847,2 m² (42,36 x 20 m) en een aanbouw, waarvan de activiteit niet strookt met het vigerend gewestplan en de verharding rondom het terrein, in plaats van een groene ruimte.

De eerste:

van 22 juli 1997 tot 25 januari 2000:

B/

Bij inbreuk op de artikelen 1 en 2 van de wet van 19 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen (B.S. 1 juli 1975) zoals strafbaar gesteld door artikel 15 van de wet van 29 juni 1975 voornoemd, zonder machtiging verleend aan een ontwerp van handelsvestiging door het college van burgemeester en schepenen, hetzij, een ontwerp van

handelsvestiging te hebben uitgevoerd wanneer geen afgifte van bouwvergunning vereist is, hetzij, een bouwvergunning gebruikt te hebben afgegeven overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving op de organisatie van de ruimtelijke ordening en van stedenbouw

Neerl.

vermeld in de rand van de overschrijving boek 3580 nr. 23 te hypotheekkantoor op 10 juli 2000

kosten: 1.315 frank. (get) de hypotheekbewaarder

Ref.

het onroerend goed toebehorend aan
en krachtens een akte van aankoop
ontvangen op 20.3.92 door , notaris
te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 10 oktober 2001 door beklaagden opzichtsens alle beschikkingen
- op 10 oktober 2001 door het Openbaar Ministerie wat betreft de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 5 oktober 2001 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 16^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Zegt dat de geïncrimineerde periode voor zowel tenlastelegging A als tenlastelegging B de periode 22 juni 1997 tot 25 januari 2000 betreft.

Dat derhalve de vermelde periode 1 maart 1992 tot 5 april 1992 een materiële vergissing betreft en dient geschrapt.

Zegt dat de tenlastelegging in de inleidende dagvaarding dient aangepast als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22.12.1970, en thans gecoördineerd op 18.5.1999 door het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

in strijd met de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van
van 11 oktober 1989 en 22 juli 1997.

als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven:

op het onroerende goed gelegen te

gekadaastreerd als
met een oppervlakte van 38 are en 45 ca
eigendom van

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

De eerste en de tweede:

van 22 juli tot 25 januari 2000 te hebben instandgehouden, een verkoopcentrum met een bouwoppervlakte van 847,2 m² (42,36 x 20 m) en een aanbouw, waarvan de activiteit niet strookt met het vigerend gewestplan en de verharding rondom het terrein, in plaats van een groene ruimte.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde ieder wegens voormelde tenlastelegging A tot een geldboete van DUIZEND frank, verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht op TWEEHONDERD DUIZEND FRANK, vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van drie maanden;

Verleent gewoon uitstel van uitvoering gedurende een periode van drie jaar voor VIJFHONDERD frank van de hiervoren lastens beklaagde uitgesproken geldboete van 1.000 fr., verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht op 100.000 frank of vijfenveertig dagen der plaatsvervangende gevangenisstraf;

Veroordeelt eerste beklaagde wegens voormelde tenlastelegging B tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG frank, verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht op VIJFTIGDUIZEND frank, vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de

wettelijke termijn door een gevangenisstraf van twee maanden;

Verwijst beklaagden elk tot de helft der kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 2.411 frank en tevens ieder tot betaling van een vergoeding van 1.000 frank.

Verwijst IEDER der beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot betaling van een bedrag van tien frank, verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht op tweeduizend frank.

Recht doende op de herstellvordering:

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond, onder afwijzing van het anders-of meergevorderde.

Beveelt dat de plaatsen in hun vorige staat zullen hersteld worden door beklaagde binnen een termijn van twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis door het ongedaan maken van het strijdig gebruik, zijnde het gebruik van een hal als verkoopsruimte en voor het uitstallen van allerhande tuinartikelen in plaats van het uitoefenen van een industriële activiteit en door de aanleg van een groenscherm zoals dat in de voorwaarde van de vergunning van 11.10.1989 werd opgelegd.

Kosten ten laste van beklaagde.

Wijst de gevorderde dwangsom af als ongegrond.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen en de gemachtigde ambtenaar, thans de stedenbouwkundige inspecteur, om zelf tot herstel van de plaats over te gaan, kosten verhaalbaar op beklaagde, indien deze nalaat binnen de gestelde termijn zelf tot herstel over te gaan.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beide beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.

en mr. , advocaten loco mr.
 , advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde
 conclusie;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beide
 beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar
 vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat, en aanvullend op hetgeen de
 eerste rechter reeds deed, de misdrijffomschrijving
 met betrekking tot de feiten der tenlastelegging
 sub A dient geactualiseerd door toevoeging van de
 woorden

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde
 overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150,
 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei
 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke
 ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het
 decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36,
 38, 64 van het decreet van 26 april 2000,
 artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli
 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart
 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart
 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet
 van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het
 decreet van 21 november 2003";

Dat verder met betrekking tot de misdrijfperiode
 het jaartal "1997" dient toegevoegd zodat deze
 periode alzo gepreciseerd omvat: "van 22 juli 1997
 tot 25 januari 2000";

Dat de feiten, voorwerp van de strafvordering,
 door deze actualisering en precisering in de tijd
 niet gewijzigd worden en de beklaagden daarvan in
 kennis gesteld werden enerzijds door het
 kantschrift van het Openbaar Ministerie zoals aan
 het dossier gevoegd per 23 maart 2005 en
 anderzijds ter terechtzitting van 12 oktober 2005
 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging sub
 B dienen te worden heromschreven als volgt:

"bij inbreuk op de artikelen 1, 2 en 15 van de wet
 van 29 juni 1975 betreffende de
 handelsvestigingen, zoals gewijzigd bij K.B. van
 23.6.1994, een ontwerp van handelsvestiging in
 stand te hebben gehouden zonder machtiging
 verleend door het college van burgemeester en

schepenen hetzij voor het gebruiken van de bouwvergunning afgegeven overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving op de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, hetzij voor het uitvoering van de ontwerpen wanneer geen afgifte van bouwvergunning vereist is, nl. een kleinhandelszaak, gelegen buiten een zone I met een netto verkoopoppervlakte van meer dan 750 m² en waarbij een belangrijke wijziging van de aard van de handelsactiviteit plaatsvond, de feiten thans strafbaar gesteld zijnde bij de artikelen 2, 3§1 en 15§1 van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen" (B.S. 5.10.2004);

Dat de feiten welke ten grondslag liggen aan de ten laste van de eerste beklaagde ingestelde strafvordering daardoor niet gewijzigd worden en dat deze beklaagde daarvan in kennis gesteld werd bij kantschrift van het Openbaar Ministerie van 20 oktober 2005 zoals aan het strafdossier gevoegd en waarop hij zich heeft kunnen verdedigen;

Met betrekking tot de tenlastelegging sub A (stedenbouw) zoals geactualiseerd en in de tijd gepreciseerd en ten laste van de beide beklaagden:

Overwegende dat de in stand gehouden bouwwerken zoals omschreven in de tenlastelegging gelegen zijn in een reservegebied voor vestiging en uitbreiding van ambachtelijke bedrijven en K.M.O. en derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald door artikel 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd en dat alzo de strafsanctie zoals voorzien in dat artikel niet geldt;

Dat er alzo evenmin nog aanleiding bestaat om in te gaan op de herstellvordering;

Met betrekking tot de tenlastelegging sub B (handelsvestiging) zoals geactualiseerd ten laste van eerste beklaagde:

Overwegende dat, en overeenkomstig artikel 2 van het Strafwetboek, wordt vastgesteld dat het misdrijf strafbaar is zowel ten tijde van het plegen van de feiten als thans nog ten tijde van de bestraffing en dat, na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat de eerste beklaagde schuldig is aan hetgeen hem ten laste wordt gelegd zowel onder de misdrijfomschrijving ten tijde van de feiten als

onder de misdrijfomschrijving zoals die thans geldt;

Overwegende dat de straf zoals in de nieuwe regelgeving bepaald, verschilt van deze welke ten tijde van het misdrijf bepaald was zodat, bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf dient toegepast;

Overwegende dat te dezen de duur van de strafvervolgning in graad van hoger beroep de redelijke termijn overschrijdt;

Dat het bestreden vonnis dateert van 5 oktober 2001 en het dossier, ingevolge de hogere beroepen en na overmaking, door de hoofdgriffier van het Hof van beroep ontvangen werd op 22 oktober 2001 en op zelfde dag overgemaakt aan het ambt van de Procureur-generaal doch dat de beide beklaagden slechts op 23 maart 2005 gedagvaard werden om voor het Hof van beroep te verschijnen terwijl er voor de duur van die lange tussenperiode geen verantwoording voorligt;

Dat deze overschrijding van de redelijke termijn te dezen en gelet op de omstandigheden van het dossier zoals het feit dat de eerste beklaagde blijkbaar zijn handelsactiviteiten heeft stopgezet, aanleiding is om geen straf uit te spreken en deze beklaagde enkel te veroordelen bij eenvoudige schuldverklaring overeenkomstig artikel 21 ter van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 van het decreet van 18 mei 1999
- 21ter van de wet van 18 april 1878
- 1, 2 en 15 van de wet van 29 juni 1975
- 2, 3§1 en 15§1 van de wet van 13 augustus 2004
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998

- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001

Ontvangt de hogere beroepen;

Actualiseert en preciseert in de tijd de tenlasteleggingen zoals hierboven aangegeven (pagina's 5-6);

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Stelt vast dat ten aanzien van de beoogde feiten sub A zoals geactualiseerd en in de tijd gepreciseerd geen strafsanctie geldt en ontslaat derhalve de beide beklaagden van verdere rechtsvervolging uit dien hoofde;

Stelt vast dat er geen aanleiding bestaat om nog te oordelen omtrent de herstellvordering;

Verklaart de eerste beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub B zoals geactualiseerd zonder dat daarvoor een straf dient uitgesproken en veroordeelt hem hiervoor bij eenvoudige schuldigverklaring;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de staat;

Veroordeelt beklaagde tot ¼ deel van de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 143,57 euro, en laat de rest van de kosten ten laste van de Belgische Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
DERTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier